



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 888

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 15 decembrie 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.350 din 13 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții	2-3		
Decizia nr. 1.375 din 18 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești	3-4		
Decizia nr. 1.410 din 20 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism	5-6		
Decizia nr. 1.436 din 25 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989	7-8		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
166. — Ordin al ministrului afacerilor europene privind procedura internă de avizare a structurilor și a personalului care gestionează asistența financiară nerambursabilă comunitară, prevăzute la art. 4 alin. (7) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 595/2009 pentru			
		aplicarea Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare	9-13
		974. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii privind modificarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 214/2007 pentru aprobarea criteriilor minime de pregătire și perfecționare a personalului navigant maritim și maritim-portuar care nu intră sub incidența Convenției STCW	14
		975. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii privind modificarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.627/2006 pentru aprobarea criteriilor minime de pregătire și perfecționare a personalului navigant maritim român și a sistemului de recunoaștere a certificatelor de competență	14
		982. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii privind aprobarea Listei cuprinzând punctele și locurile de operare și limitele acestora, a căror infrastructură portuară este proprietate privată, precum și limitele radelor portuare și ale zonelor de ancoraj	15
		ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
		852. — Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale SOVEREIGN AND PARTNERS EUROPE — INSURANCE BROKERS — S.R.L.	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.350**

din 13 octombrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Universitatea „Bioterra” din București în Dosarul nr. 14.786/299/2008 (366/2010) al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și care formează obiectul Dosarului nr. 4.531D/2010 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, considerând că în motivarea acesteia nu au fost aduse argumente care să justifice reconsiderarea jurisprudenței deja existente în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 noiembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 14.786/299/2008 (366/2010), **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții**, excepție ridicată de Universitatea „Bioterra” din București într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea unei cereri de autorizare a desființării unor lucrări de construcții, aflată în stadiul procesual al recursului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că măsura desființării construcțiilor poate fi considerată o expropriere, care, contrar art. 44 alin. (3) din Constituție, se face în acest caz fără vreo despăgubire dreaptă și prealabilă.

Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, precizând că scopul instituirii obligației de obținere a autorizației de construcție îl reprezintă prevenirea consecințelor negative în cazul unor construcții necorespunzătoare, activitatea de edificare sau de desființare a construcțiilor de orice natură fiind necesar să se

supună rigorilor legii. Arată că exproprierea presupune schimbarea regimului juridic al imobilului respectiv, ca efect al declarării de utilitate publică a imobilului expropriat, și transferul proprietății în folosul expropriatorului, astfel că cele două texte au în vedere domenii diferite.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 32 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 933 din 13 octombrie 2004, care au următorul conținut:

— Art.32 alin. (1) lit. b): „(1) În cazul în care persoanele sancționate contravențional au oprit executarea lucrărilor, dar nu s-au conformat în termen celor dispuse prin procesul-verbal de constatare a contravenției, potrivit prevederilor art. 28 alin. (1), organul care a aplicat sancțiunea va sesiza instanțele judecătorești pentru a dispune, după caz: (...)

b) desființarea construcțiilor realizate nelegal.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor din Legea fundamentală cuprinse la art. 44 alin. (3), potrivit căruia „Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că a mai analizat constituționalitatea textului de lege criticat, reținând, prin Decizia nr. 159 din 28 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 270 din 24 martie 2006, că dreptul de proprietate nu este unul absolut, ci comportă unele limitări, care trebuie să păstreze un echilibru între interesul general și interesul privat al cetățenilor. Curtea a statuat că nu se poate susține că prin desființarea unei construcții nelegal executate s-ar încălca dreptul de proprietate, întrucât demolarea, dispusă de o instanță judecătorească la finalul unui proces în care s-au putut formula apărări și administra probe, este consecința nerespectării de către constructor a prevederilor imperative ale legii privitoare la autorizările necesare edificării imobilului respectiv. Totodată, prin Decizia nr. 409 din 14 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 709 din 5 august 2005, Curtea a reținut că prevederile legale criticate nu operează nicidecum un transfer de proprietate, astfel încât nu se pune problema unei exproprii.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să justifice schimbarea acestei jurisprudențe a Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Universitatea „Bioterra” din București în Dosarul nr. 14.786/299/2008 (366/2010) al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.375

din 18 octombrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, excepție ridicată de Societatea Comercială Verona Com — S.R.L. din Călărași în Dosarul nr. 8.017/202/2010 al Judecătoriei Călărași și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 120D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 229/2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 decembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 8.017/202/2010, **Judecătoria Călărași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială Verona Com — S.R.L. din Călărași în cadrul soluționării unei cauze având ca obiect recuzare executor judecătoresc.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 16 din Constituție privind principiul egalității în drepturi, deoarece creează o inegalitate între cetățenii — părți ai unui dosar de executare care pot recuza executorul judecătoresc în oricare dintre situațiile prevăzute la art. 27 pct. 1, 2, 3, 5, 6, 8 și 9 din Codul de procedură civilă, comparativ cu cetățenii — părți ai unui dosar de executare care, deși nu se găsesc în una dintre situațiile enumerate mai sus, au motive să conteste imparțialitatea executorului judecătoresc. Astfel, creditorul se află în procedura executării silite într-o relație contractuală cu executorul judecătoresc căruia i-a plătit un onorariu stabilit proporțional cu suma obținută prin executare, în comparație cu debitorul căruia nu i se asigură posibilitatea de a-și spune părerea cu privire la executorul judecătoresc care execută silite un bun aflat în posesia sa.

În plus, arată că dispozițiile de lege criticate contravin și art. 45 din Constituție, întrucât, prin excluderea dreptului părților din dosarul de executare de a recuza executorul judecătoresc, li se îngreădește acestora accesul liber la o activitate economică. Astfel, executorul judecătoresc nu poate fi recuzat nici dacă favorizează creditorul, prin predarea unor bunuri mobile fără stabilirea prealabilă a stării tehnice a acestora, debitorul fiind în imposibilitate de a-și apăra dreptul de creanță asupra acestor

bunuri executate silit, așa încât i se îngrădește accesul liber la o activitate economică și la exercitarea acesteia, în condițiile legii.

Judecătoria Călărași consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, dispozițiile de lege criticate prevăd o paletă foarte largă de situații, iar cazurile de recuzare enumerate, la baza cărora stau criteriile obiective și raționale, determină în mod limitativ situațiile în care judecătorii pot fi recuzați, protejându-se astfel partea, în cazul în care aceasta presupune că aceștia ar putea fi lipsiți de obiectivitate. Prin stabilirea limitativă a cazurilor de recuzare, s-a avut în vedere împiedicarea posibilității de îndepărtare a judecătorului de către o parte de rea-credință, pentru motive subiective sau nețemeinice. Prin analogie, dispozițiile de lege criticate prevăd aceleași cazuri de recuzare și pentru executorii judecătorești, cu excepția celor specifice activității desfășurate de judecători.

În ceea ce privește susținerea conform căreia există o inegalitate între poziția procesuală a creditorului și a debitorului, instanța apreciază că această critică este nefondată, întrucât, în conformitate cu art. 21 alin. (3) din Constituție, în cadrul procesului de executare silită, ambele părți beneficiază de anumite garanții procesuale, printre care posibilitatea de a formula contestație împotriva executării înseși, împotriva oricărui act de executare etc. De asemenea, alegerea executorului judecătoresc de către creditor este justificată prin faptul că acesta este interesat în realizarea pe cale silită a creanței sale, în condițiile în care debitorul nu și-a dus la îndeplinire obligația ce îi revine.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 10 noiembrie 2000, cu

modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 10 alin. (1): „*Executorii judecătorești pot fi recuzați în cazul în care se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 27 pct. 1, 2, 3, 5, 6, 8 și 9 din Codul de procedură civilă.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste prevederi de lege contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 45 privind libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra dispozițiilor de lege criticate s-a mai pronunțat prin numeroase decizii, respingând, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a acestora.

De exemplu, prin Decizia nr. 1.303 din 14 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 727 din 1 noiembrie 2010, sau Decizia nr. 299 din 1 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 20 aprilie 2011, Curtea a reținut că enumerarea limitativă a cazurilor în care executorul judecătoresc poate fi recuzat se circumscrie cazurilor de recuzare prevăzute de Codul de procedură civilă, cu excepția unor situații care sunt specifice activității judecătorilor. Astfel, art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 nu încalcă principiile constituționale statuate de art. 21 și 53.

În ceea ce privește susținerea conform căreia există o inegalitate între poziția părților, având în vedere că numai creditorul are posibilitatea de a alege executorul care să instrumenteze procedura executării titlului executoriu, Curtea a constatat că și această critică este neîntemeiată, întrucât, în cadrul procedurii de executare silită, ambele părți beneficiază de anumite garanții procesuale, precum posibilitatea de a formula contestație împotriva executării înseși sau împotriva oricărui act de executare. De altfel, alegerea executorului judecătoresc de către creditor este justificată prin faptul că acesta este interesat în realizarea pe cale silită a creanței sale, în condițiile în care debitorul nu și-a adus la îndeplinire obligația ce îi revine.

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Cât privește dispozițiile art. 45 din Constituție, Curtea constată că acestea nu au legătură cu cazurile legale de recuzare a executorilor judecătorești. Astfel, potrivit normei constituționale invocate, accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora în condițiile legii sunt garantate. Susținerile autorului excepției de neconstituționalitate, raportate la prevederile art. 45 din Constituție, constituie în realitate aspecte de fond care nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, excepție ridicată de Societatea Comercială Verona Com — S.R.L. din Călărași în Dosarul nr. 8.017/202/2010 al Judecătoriei Călărași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.410

din 20 octombrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, excepție ridicată de Dumitru Iordache în Dosarul nr. 5.159/90/2007 al Tribunalului Vâlcea — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.673D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 noiembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 5.159/90/2007, **Tribunalul Vâlcea — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism.**

Excepția a fost ridicată de Dumitru Iordache cu ocazia soluționării unei cauze penale privind trimiterea în judecată pentru săvârșirea, printre altele, a infracțiunii de spălare a banilor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 23 din Legea nr. 656/2002 încalcă dreptul la un proces echitabil, principiul legalității pedepsei și dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori, întrucât persoana considerată vinovată de săvârșirea infracțiunii din care provin bunurile ce constituie obiect material al infracțiunii de spălare de bani este cercetată și pentru însușirea aceluiași

bunuri. Astfel, prin reglementarea infracțiunii de spălare de bani ca deținere de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, pentru persoana ce a săvârșit fapta din care provin bunurile, de fiecare dată, independent de orice împrejurare de fapt, vor exista două infracțiuni, devenind imposibilă săvârșirea unei infracțiuni de rezultat contra patrimoniului fără a i se alătura infracțiunea de spălare de bani.

Tribunalul Vâlcea — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile de lege criticate nu aduc nicio atingere dispozițiilor din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate de autorul excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 23 din Legea nr. 656/2002 sunt constituționale, întrucât nu încalcă prevederile din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate. Face trimitere, în acest sens, la Decizia Curții Constituționale nr. 73/2011.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 23 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 904 din 12 decembrie 2002, care au următorul cuprins: „(1) *Constituie infracțiunea de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani:*

a) *schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri sau în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile*

să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei;

b) ascunderea sau disimularea adevăratei naturi a provenienței, a situației, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni;

c) dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni.

(2) Abrogat.

(3) Tentativa se pedepsește.

(4) Dacă fapta a fost săvârșită de o persoană juridică, pe lângă pedeapsa amenzii se aplică, după caz, una sau mai multe dintre pedepsele complementare prevăzute la art. 53¹ alin. (3) lit. a)—c) din Codul penal.

(5) Cunoașterea, intenția sau scopul, ca elemente ale faptelor prevăzute la alin. (1), pot fi deduse din circumstanțele faptice obiective.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 23 alin. (12) referitoare la legalitatea pedepsei, precum și ale art. 11 alin. (2) privind raportul dintre dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitoare la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului asupra legilor interne, raportate la prevederile art. 4 paragraful 1 referitoare la dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 23 din Legea nr. 656/2002 au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 299 din 23 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 295 din 6 mai 2010, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 656/2002, reținând că dispozițiile de lege criticate nu aduc atingere prevederilor art. 4

paragraful 1 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră principiul *non bis in idem*, întrucât, pentru ca acest principiu de drept procesual penal să își găsească aplicare, persoana în cauză trebuie să fi suferit o condamnare, să fi fost achitată sau să se fi dispus încetarea urmăririi penale pentru fapta cu privire la care este din nou urmărită sau judecată. În situația concursului de infracțiuni, însă, infractorului i se aplică o pedeapsă rezultantă, fără ca prin aceasta să fie încălcate în vreun fel dispozițiile art. 4 paragraful 1 din Protocolul nr. 7 la Convenție.

Referitor la cerințele de accesibilitate și previzibilitate a legii impuse de art. 23 alin. (12) din Constituție, potrivit căruia „*Nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii*”, prin Decizia nr. 889 din 16 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 771 din 14 noiembrie 2007, Curtea a statuat că nu pot fi primite susținerile potrivit cărora dispozițiile de lege criticate ar contraveni principiului legalității pedepsei, deoarece termenul de „*infracțiune*” este folosit de legiuitor generic pentru a acoperi multitudinea de „*infracțiuni bază*” din care pot proveni bunurile.

În același sens sunt și Decizia nr. 73 din 27 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 10 februarie 2011, și Decizia nr. 513 din 19 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 16 iunie 2011.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Totodată, Curtea constată că este neîntemeiată și susținerea autorului excepției referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție, deoarece aplicarea cerinței procesului echitabil se impune numai în legătură cu procedura de desfășurare a procesului, iar nu și în ceea ce privește cadrul juridic sancționator al faptelor, adică în domeniul dreptului substanțial.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, excepție ridicată de Dumitru Iordache în Dosarul nr. 5.159/90/2007 al Tribunalului Vâlcea — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.436

din 25 octombrie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (11)
din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv
în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniela Maftei.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (11) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Maria Baloșan în Dosarul nr. 7.526/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 136D/2011.

La apelul nominal se prezintă, pentru părțile Gheorghe Nițescu și Mona Lisa Nițescu, avocatul Ionescu Nicolae, cu delegație depusă la dosar. Lipsește autorul excepției și celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului părților prezente, care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale și solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca nefondată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 270/2010 și nr. 1.020/2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 noiembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 7.526/2/2010, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 7 alin. (11) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989,**

excepție ridicată de Maria Baloșan într-o cauză având ca obiect o revendicare imobiliară.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prin reglementarea legală criticată se creează posibilitatea instanțelor de judecată de „a nu se prevala de dispozițiile imperative, obligatorii și indiscutabile ale Constituției și Convenției europene a drepturilor omului, prejudiciindu-se, astfel, drepturile adevăratului titular al dreptului de proprietate”. În acest sens arată că în lipsa unei distincții clare a sferei *condițiilor cerute de lege*, astfel cum se prevede în art. 7 alin. (11) din Legea nr. 10/2001, se induce foarte ușor în opinia instanțelor de judecată convingerea că simpla respectare a condițiilor esențiale ale unui contract de vânzare-cumpărare, încheiat în baza Legii nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, ar însemna că acesta reprezintă un titlu perfect valabil, care poate fi opus cu succes titlului de proprietate al adevăratului proprietar.

Ca atare, este evident că în lipsa unei stipulări clare a condițiilor în care aceste contracte sunt considerate valabil încheiate, în afara celor impuse de Legea nr. 112/1995, care nu pot fi considerate niște condiții suficiente, acțiunile promovate de către titularul real al dreptului de proprietate — deposedat în mod abuziv de imobilul proprietatea sa — urmează a fi admise prin acordarea unui echivalent bănesc, iar nu prin restituirea bunului, ceea ce aduce atingere dreptului de proprietate privată, consacrat prin art. 44 din Constituție.

Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale, legiuitorul fiind liber să opteze în privința modalității prin care se realizează repararea prejudiciului suferit de titularii dreptului de proprietate deposedați abuziv.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 7 alin. (11) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, prevederi ce au fost introduse prin art. I pct. 4 din Legea nr. 1/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 3 februarie 2009.

Textul de lege criticat are următorul conținut: „*Nu se restituie în natură, ci doar în echivalent, imobilele care au fost înstrăinate în baza Legii nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, cu modificările ulterioare, cu respectarea condițiilor cerute de lege.*”

Autorul excepției invocă încălcarea normelor constituționale ale art. 44 alin. (2), (3) și (4) referitoare la dreptul de proprietate privată, precum și a prevederilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că reglementarea criticată a mai fost supusă controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași norme

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (11) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Maria Baloșan în Dosarul nr. 7.526/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

constituționale, în acest sens fiind Decizia nr. 270 din 16 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 11 mai 2010, Decizia nr. 720 din 1 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 465 din 7 iulie 2010, și Decizia nr. 1.020 din 14 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 683 din 8 octombrie 2010.

Prin aceste decizii Curtea a statuat că, prin adoptarea Legii nr. 10/2001, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 1/2009, s-a urmărit clarificarea regimului juridic al imobilelor preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, cu respectarea normelor constituționale privind dreptul de proprietate privată.

Legiuitorul este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea acestuia, instituind limitări rezonabile în valorificarea ca drept subiectiv garantat, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, astfel încât Curtea apreciază că nu poate fi reținută pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 44 din Constituție.

În ceea ce privește modalitatea prin care se realizează repararea prejudiciului suferit de titularii dreptului de proprietate, deposedați în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa că legiuitorul este liber să opteze atât în privința sferei bunurilor pentru care stabilește măsurile reparatorii, cât și a întinderii și a modalității de acordare a acestora, în funcție de situația concretă a respectivelor bunuri.

De altfel, în subsidiar, Curtea observă că autorul excepției critică prevederile art. 7 alin. (11) din Legea nr. 10/2001, atât din perspectiva unor lacune legislative, precum și a modului de aplicare a acestor prevederi legale de către instanțele de judecată, aspecte ce excedează însă competenței Curții Constituționale.

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR EUROPENE

ORDIN

privind procedura internă de avizare a structurilor și a personalului care gestionează asistența financiară nerambursabilă comunitară, prevăzute la art. 4 alin. (7) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 595/2009 pentru aplicarea Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare

Având în vedere prevederile art. 6 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 595/2009 pentru aplicarea Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 9 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 967/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Europene, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor europene emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Pentru a beneficia de majorările salariale prevăzute la art. 4 alin. (1)—(6) din Hotărârea Guvernului nr. 595/2009 pentru aplicarea Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, cu modificările și completările ulterioare, instituțiile publice solicită Ministerului Afacerilor Europene avizarea structurilor și a personalului cu atribuții prevăzute la art. 4 alin. (7) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 595/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Dosarul în baza căruia se solicită avizarea structurilor și a personalului care au ca obiect de activitate gestionarea asistenței financiare nerambursabile comunitare, conform art. 1 lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 595/2009, cu modificările și completările ulterioare, se întocmește și se depune la registratura Ministerului Afacerilor Europene și conține următoarele documente:

- a) cererea de avizare;
- b) regulamentul de organizare și funcționare al instituției publice;
- c) structura organizatorică a instituției publice;
- d) ordinul/decizia de constituire a structurilor prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b) pct. 9 din Hotărârea Guvernului nr. 595/2009, cu modificările și completările ulterioare, emis/emisă de către conducătorul instituției respective;
- e) ordinul/decizia de numire/încadrare a personalului pentru care se solicită avizarea pe posturi cu atribuții în gestionarea asistenței financiare nerambursabile comunitare, emis/emisă de către conducătorul instituției respective, care va cuprinde și lista persoanelor numite/încadrate în funcție;
- f) fișele de post ale personalului pentru care se solicită avizarea, aprobate în condițiile legii, care să cuprindă toate atribuțiile și timpul alocat în procente pentru îndeplinirea acestora;
- g) statul de funcții al structurii din care face parte personalul pentru care se solicită avizarea;
- h) nota de fundamentare privind necesitatea și numărul de persoane alocate în cazul personalului din cadrul structurii prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b) pct. 16 din Hotărârea Guvernului nr. 595/2009, cu modificările și completările ulterioare, avizată de conducerea structurilor prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b) pct. 1, 2, 5, 7—15 din aceeași hotărâre, după caz, și aprobată de conducătorul instituției.

Art. 2. — (1) Emiterea avizului favorabil sau respingerea cererii de avizare se realizează de către ministrul afacerilor europene sau de către persoana delegată, în baza unui aviz consultativ, respectiv a unui document justificativ cu caracter consultativ, elaborate de Direcția generală autoritatea pentru coordonarea instrumentelor structurale (*DG ACIS*).

(2) În cazul personalului cu atribuții de gestionare a mecanismului financiar al Spațiului Economic European 2009—2014, avizul consultativ emis de *DG ACIS* este contrasemnat de Direcția asistență spațiul economic european (*DA SEE*) din cadrul Ministerului Afacerilor Europene.

(3) Documentul justificativ cu caracter consultativ în baza căruia se emite respingerea cererii de avizare cuprinde motivele care stau la baza propunerii respingerii cererii de avizare, care sunt preluate în scrisoarea de respingere semnată de către ministrul afacerilor europene sau de către persoana delegată.

Art. 3. — Motivele de respingere a cererii de avizare sunt:

- a) netransmiterea de către instituția publică ce solicită eliberarea avizului favorabil a unuia sau a mai multor documente dintre cele prevăzute la art. 1 alin. (2);
- b) neîndeplinirea criteriilor prevăzute la art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 595/2009, cu modificările și completările ulterioare;
- c) nerespectarea condițiilor de formă și fond a documentelor prevăzute la art. 1 alin. (2), în cazul documentelor reglementate prin acte normative;
- d) netransmiterea tuturor informațiilor solicitate de Ministerul Afacerilor Europene pentru eliberarea avizului favorabil.

Art. 4. — Instituția publică a cărei cerere de avizare a fost respinsă poate înainta o nouă cerere doar după remedierea problemelor constatate și menționate în scrisoarea de respingere a cererii de avizare emisă de Ministerul Afacerilor Europene.

Art. 5. — (1) Ministrul afacerilor europene sau persoana delegată poate retrage avizul acordat în următoarele cazuri:

- a) în cazul în care instituțiile publice al căror personal beneficiază de majorări salariale nu comunică Ministerului Afacerilor Europene orice modificare de personal, structură, organizare și/sau funcționare, intervenită după obținerea avizului, împreună cu documentele constatatoare, conform prevederilor art. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 595/2009, cu modificările și completările ulterioare;

b) în cazul în care Ministerul Afacerilor Europene constată încălcări ale prevederilor art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 595/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(2) După remedierea problemelor constatate și care au stat la baza retragerii avizului favorabil, eliberarea unui nou aviz favorabil se va face la cerere, potrivit aceluiași reguli generale.

Art. 6. — Cererea de avizare, avizul favorabil, avizul consultativ și documentul justificativ privind respingerea cererii de avizare se întocmesc potrivit modelelor prevăzute în anexele nr. 1—4, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor europene,
Leonard Orban

București, 8 decembrie 2011.

Nr. 166.

ANEXA Nr. 1

[Antetul instituției solicitante]

Nr. din

CERERE

privind avizarea structurilor și a personalului care au ca obiect de activitate gestionarea asistenței financiare nerambursabile comunitare

Stimate domnule ministru,

în temeiul dispozițiilor art. 4 alin. (7) lit. a) și alin. (9) din Hotărârea Guvernului nr. 595/2009 pentru aplicarea Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, cu modificările și completările ulterioare,

vă rugăm să eliberați un aviz favorabil prin care să fie atestat faptul că următoarele structuri și/sau persoane din cadrul

(denumirea instituției publice care solicită avizul favorabil)

asistenței financiare nerambursabile comunitare și îndeplinesc criteriile prevăzute la art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 595/2009, cu modificările și completările ulterioare, pentru a beneficia de majorările salariale reglementate de Legea nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, cu modificările și completările ulterioare:

Nr. crt.	Persoanele pentru care se solicită avizarea favorabilă (numele și prenumele)	Funcția	Structura din care fac parte (direcția generală, direcția, serviciul, biroul, compartimentul)
1.
2.
3.

Domnului,
ministrul afacerilor europene

Persoana de contact din cadrul instituției noastre desemnată în acest sens este doamna/domnul (tel., fax, e-mail

Cu stimă,

.....
(numele și prenumele)

.....
(funcția)

[L. S.]

ANEXA Nr. 2

MINISTERUL AFACERILOR EUROPENE

Nr. /

AVIZ FAVORABIL

În temeiul dispozițiilor art. 4 alin. (7) lit. a) și alin. (9) din Hotărârea Guvernului nr. 595/2009 pentru aplicarea Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Cererea nr. din,
(denumirea instituției publice care solicită avizul favorabil)

în urma analizării reglementărilor comunitare privind gestionarea fondurilor nerambursabile comunitare și a următoarelor documente prezentate:

1.;
2.;
3.;
4.;
5.;

Ministerul Afacerilor Europene atestă faptul că structurile și/sau persoanele menționate în anexă au ca obiect de activitate gestionarea asistenței financiare nerambursabile comunitare și îndeplinesc criteriile prevăzute la art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 595/2009, cu modificările și completările ulterioare, pentru a beneficia de majorările salariale reglementate de Legea nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, cu modificările și completările ulterioare.

Persoanele pentru care se acordă prezentul aviz favorabil beneficiază de majorarea salarială conform prevederilor art. 4 alin. (8) din Hotărârea Guvernului nr. 595/2009, cu modificările și completările ulterioare.

.....
(numele și prenumele)

Ministrul afacerilor europene,

[L. S.]

ANEXĂ
la Avizul favorabil nr. /

LISTA
structurilor și/sau persoanelor pentru care se acordă avizul favorabil
al Ministerului Afacerilor Europene,
conform Cererii

(denumirea instituției publice care solicită avizul favorabil)
nr. din

Nr. crt.	Persoanele pentru care se acordă avizul favorabil (numele și prenumele)	Funcția	Structura din care fac parte (direcția generală, direcția, serviciul, biroul, compartimentul)
1.
2.
3.

Semnătura

.....

MINISTERUL AFACERILOR EUROPENE
 Direcția generală autoritatea pentru coordonarea instrumentelor structurale
 Nr. /

AVIZ CONSULTATIV

În temeiul dispozițiilor art. 4 alin. (7) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 595/2009 pentru aplicarea Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Cererea nr. din,
 (denumirea instituției publice care solicită avizul favorabil)

în urma analizării reglementărilor comunitare privind gestionarea fondurilor nerambursabile comunitare și a următoarelor documente prezentate:

1.;
2.;
3.;
4.;
5.;

Direcția generală autoritatea pentru coordonarea instrumentelor structurale atestă faptul că structurile și/sau persoanele menționate în anexă au ca obiect de activitate gestionarea asistenței financiare nerambursabile comunitare și îndeplinesc criteriile prevăzute la art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 595/2009, cu modificările și completările ulterioare, pentru a beneficia de majorările salariale reglementate de Legea nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, cu modificările și completările ulterioare.

.....
 (numele și prenumele)

Director general,

[L. S.]

Avizat:
 (numele și prenumele/funcția/data)

Semnătura

Redactat:
 (numele și prenumele/funcția/data)

Semnătura

ANEXĂ
 la Avizul consultativ nr. /

LISTA structurilor și/sau persoanelor pentru care se propune acordarea avizului favorabil, conform Cererii

(denumirea instituției publice care solicită avizul favorabil)
 nr. din

Nr. crt.	Persoanele pentru care se acordă avizul consultativ (numele și prenumele)	Funcția	Structura din care fac parte (direcția generală, direcția, serviciul, biroul, compartimentul)
1.
2.
3.

Semnătura

.....

ANEXA Nr. 4

MINISTERUL AFACERILOR EUROPENE

Direcția generală autoritatea pentru coordonarea instrumentelor structurale

Nr. /

**DOCUMENT JUSTIFICATIV
privind respingerea cererii de avizare**

În temeiul dispozițiilor art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 595/2009 pentru aplicarea Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, cu modificările și completările ulterioare,

în urma analizării reglementărilor comunitare privind gestionarea fondurilor nerambursabile comunitare și a următoarelor documente prezentate:

1.;
2.;
3.;
4.;
5.;

Direcția generală autoritatea pentru coordonarea instrumentelor structurale propune respingerea Cererii nr. din privind avizarea
(denumirea instituției publice care a solicitat avizul favorabil)
structurilor și/sau persoanelor menționate în anexă.

Propunerea de respingere a cererii de avizare se întemeiază pe următoarele considerente:

.....
.....
.....
.....

.....
(numele și prenumele)

Director general,

.....
[L. S.]

Avizat:
(numele și prenumele/funcția/data)

Semnătura

Redactat:
(numele și prenumele/funcția/data)

Semnătura

ANEXĂ
la Documentul justificativ nr. /

**LISTA
structurilor și/sau persoanelor pentru care se propune respingerea
Cererii de avizare**

(denumirea instituției publice care solicită avizul favorabil)
nr. din

Nr. crt.	Persoanele pentru care se propune respingerea cererii de avizare (numele și prenumele)	Funcția	Structura din care fac parte (direcția generală, direcția, serviciul, biroul, compartimentul)
....

Semnătura

.....

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN**privind modificarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 214/2007 pentru aprobarea criteriilor minime de pregătire și perfecționare a personalului navigant maritim și maritim-portuar care nu intră sub incidența Convenției STCW**

În temeiul art. 12 lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 214/2007 pentru aprobarea criteriilor minime de pregătire și perfecționare a personalului navigant maritim și maritim-portuar care nu intră sub incidența Convenției STCW, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, se modifică după cum urmează:

— **Articolul 4 va avea următorul cuprins:**

„ARTICOLUL 4

Ofițer maritim aspirant

(1) Persoanele aflate în curs de educare și instruire în cadrul unei forme de pregătire aprobată, pentru a putea desfășura

activitatea de pregătire practică la bordul navelor maritime, trebuie să dețină un brevet valabil de ofițer maritim aspirant.

(2) Brevetul de ofițer maritim aspirant se acordă din oficiu la solicitarea instituțiilor prevăzute la alin. (1) oricărui candidat care îndeplinește următoarele cerințe:

1. are vârsta minimă de 18 ani;
2. a absolvit primele două semestre de studiu.”

Art. II. — Autoritatea Navală Română va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu

București, 29 noiembrie 2011.
Nr. 974.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN**privind modificarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.627/2006 pentru aprobarea criteriilor minime de pregătire și perfecționare a personalului navigant maritim român și a sistemului de recunoaștere a certificatelor de competență**

În temeiul art. 12 lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.627/2006 pentru aprobarea criteriilor minime de pregătire și perfecționare a personalului navigant maritim român și a sistemului de recunoaștere a certificatelor de competență, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 917 din 10 noiembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La capitolul III „Compartimentul mașini”, la Regula III/1, punctul 2.3 va avea următorul cuprins:**

„2.3. a absolvit cu diplomă o formă de pregătire aprobată de minimum 30 de luni care include și pregătirea la bord și

îndeplinește standardele de competență specificate în secțiunea AIII/1 a Codului STCW.”

2. **La capitolul III, la Regula III/2, punctul 2.2 va avea următorul cuprins:**

„2.2. a absolvit cu diplomă o formă de pregătire aprobată pentru atingerea nivelului minim de cunoștințe, a gradului de înțelegere și a deprinderilor practice necesare dobândirii competențelor specificate în secțiunea AIII/2 a Codului STCW.”

Art. II. — Autoritatea Navală Română va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu

București, 29 noiembrie 2011.
Nr. 975.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN**privind aprobarea Listei cuprinzând punctele și locurile de operare și limitele acestora, a căror infrastructură portuară este proprietate privată, precum și limitele radelor portuare și ale zonelor de ancoraj**

În conformitate cu prevederile art. 8 și 10 din Ordonanța Guvernului nr. 22/1999 privind administrarea porturilor și a căilor navigabile, utilizarea infrastructurilor de transport naval aparținând domeniului public, precum și desfășurarea activităților de transport naval în porturi și pe căile navigabile interioare, republicată,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Lista cuprinzând punctele și locurile de operare și limitele acestora, a căror infrastructură portuară este proprietate privată, precum și limitele radelor portuare și ale zonelor de ancoraj, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu

București, 5 decembrie 2011.
Nr. 982.

ANEXĂ

LISTĂ

cuprinzând punctele și locurile de operare și limitele acestora, a căror infrastructură portuară este proprietate privată, precum și limitele radelor portuare și ale zonelor de ancoraj

Denumirea punctului/locului de operare	Operatorul portuar	Limitele punctului/locului de operare	Suprafața teritoriilor	Vecinătăți (după caz, pe scurt)	Limitele radei portuare	Limitele zonei de ancoraj	Căpitania zonală în a cărei jurisdicție se află	Observații
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Siloz Drobeta-Turnu Severin	S.C. CARGILL AGRICULTURA — S.R.L.	km 933+172—km 933+372 Dunăre, mal stâng	22.851,15 m ²	N — S.C. Forsev — S.A. S — fluviul Dunărea E — S.C. „Trans Europa” — S.A. și municipiul Drobeta-Turnu Severin V — S.C. „Euroboiler” — S.R.L.	—	km 929—km 930 km 931+700—km 932+700 Dunăre, mal stâng	Căpitania Zonală Drobeta-Turnu Severin	Loc de operare

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale SOVEREIGN AND PARTNERS EUROPE — INSURANCE BROKERS — S.R.L.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acestora,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 15 noiembrie 2011, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale SOVEREIGN AND PARTNERS EUROPE — INSURANCE BROKERS — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială SOVEREIGN AND PARTNERS EUROPE — INSURANCE BROKERS — S.R.L., cu sediul social în Constanța, bd. Mamaia nr. 237, et. 3, ap. 7, județul Constanța, nr. de ordine în registrul comerțului

J13/1596/04.07.2011, cod unic de înregistrare 28778534/05.07.2011, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare, având ca obiect de activitate activitatea de broker de asigurare, conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind

activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația să depună la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor copii ale documentelor privind plata ratelor primelor de asigurare

aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, pe măsura achitării acestora, să deschidă Jurnalul asistenților în brokeraj și să înscrie în Registrul intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări personalul propriu conform Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 10/2007 pentru punerea în aplicare a Normelor privind Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Constantin Buzoianu

București, 28 noiembrie 2011.
Nr. 852.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

